

Dacă doriți mai întâi o prezentare
a acestor sketch-uri propuse de Elena, clic [aici](#).

John și Jim

Scenete: **O. Anerra și P. Chaim**
Traducere din limba franceză: **Elena Opreș**

*Cu prostia ce-i de făcut? Să o cultivăm, să o contabilizăm și să ne-o punem în cont...
Să facem ca și acum nu s-ar întâmpla nimic, să ne facem una cu lumea, să ne hrănim
ulcerul, să ne mișcăm zăbala, să devenim teroriști, sau poate, să scriem un sketch,
aceasta poate oricând servi la ceva...*

...personaje:

John și Jim
Johnistul
Jimistul
Jackistul
Tânăra femeie
O voce [stil dirijor de joc]

Și acum să ne reunim în grupuri de patru. Ne rămân numai 5 minute pentru a ne ruga.
Rugăciunea noastră va fi în mod evident, consacrată Unității Bisericii.

[Cele 4 personaje se regroupează în semicerc] Sunteți pe fază? (...) TOP!

[Ei se prind de mână. Tânăra femeie și le retrage pe ale sale]

Jackistul: (jenat) Dezolat, Domnișoară, nu vroiam să vă ofensez. Mai ales să nu credem...

Tânăra femeie: Asta n-are a face! Țineți-vă de mână dacă vă cade bine, dar pentru mine, asta-i prea puțin...

Jackistul: Da, așa-i, să ne rugăm! [Se înclină cu toții, în afară de ea]

Tânăra femeie: Nu!

Jackistul: Cum așa, nu?

Tânăra femeie: Nu, înseamnă nu.

Jimistul: [agasant] Ascultă, Domnișoară, dacă nu vrei să te rogi, nimeni nu te obligă la așa ceva, dar măcar lasă-ne în pace...

Tânăra femeie: Nu! Asta-i mai puternic decât mine. Nu reușesc să pricep cum, frați inamici, se pot ruga împreună pentru unitate!

Johnistul: Ei bine, dacă am venit la acest congres nu-i așa, cu scopul clar de a munci să construim această unitate! Este deja un pas, un mic pas, desigur, dar nu-i important oare să mergem împreună pe acest drum? Parcurș dificil, adevărat, da cât...

Jackistul: Da, da, suntem cu toții de acord, să mergem acum, chiar... să ne rugăm.

Toți: [se închină cu excepția ei]

Tânăra femeie: Voi mergeți... vă învârtiți de fapt, în cerc.

Jimistul: Acum ajunge! Este ridicol. Vă vorbiți ca niște copii. Este pur și simplu

intolerabil! [Țâfnos, scoate o tetină din buzunarul său și o mestecă violent]

Jackistul: Să vedem, frați și surori, să ne calmăm. Nu înaintăm cu nimic dacă ne enervăm.

Johnistul: Eu însumi mărturisesc că nu am perceput clar sensul demersului dumneavoastră... În fond, Domnișoară, ce vreți?

Tânăra femeie: Reconciliere.

Jimistul: [indignat, cât pe ce să înghită tetina] Dar de ce mă amestec?

Johnistul: Da, precizați-vă gândul, vă rog.

Tânăra femeie: Voi doi, aici. [ea îi indică pe Johnistul și pe Jimistul.] Erați în aceeași biserică, acum 10 ani...

Jimistul: Văd că Informațiile Generale merg bine...

Tânăra femeie: Atunci de ce v-ați despărțit?

Jimistul: Ah, nu... Vă rog, haideți! Am hotărât să nu mai vorbim niciodată de ceea ce ne separă și prin urmare să nu mai vorbim! Asta-i prețul unității!

Jackistul: Da, de altfel, nu mai avem decât 3 minute! Să ne rugăm!
[Toți se închină cu excepția Domnișoarei]

Tânăra femeie: [triumfătoare] Culoarea mochetei! [Johnistul și Jimistul își scot armele de jucărie din buzunar: tomahawkuri, pistoale cu apă, săbii de abordaj, etc.... , și mimează manevre de intimidare excesive.]

Jimistul: [către tânăra femeie] Dacă știți de ce mai puneți întrebarea?

Tânăra femeie: Problema nu-i întotdeauna reglată...

Jackistul: Ascultați, nu vreau să jenez, mă voi alipi altui grup...

Jimistul: Nu! Rămâneți acolo! Noi nu mai avem nimic de ascuns! Deoarece mocheta revine pe covor, voi vorbi dar voi fi scurt.(...) Acum 10 ani, în biserica noastră s-a ridicat problema culorii mochetei. În acea epocă, erau 2 bătrâni...

Johnistul: În fine, nu complet. Pentru a fi precis, voi spune că era un bătrân – bătrânul John și un aspirant – bătrân, Jim.

Jimistul: Ah, nu începeți prin a încurca totul! Erau așadar 2 bătrâni John și Jim.

Johnistul: John era totuși fondatorul Bisericii. Jim a intervenit mult mai târziu în viața comunității.

Jimistul: Dar nu mult prea târziu totuși! Și apoi, nu mă mai întrerupeți tot timpul, altfel nimic nu vom reuși. Deci, John a vrut fără a nu cere părerea, să ne impună o nouă mocheta gălbuie. [ei pronunță Johnatre]

Johnistul: nu era gălbuie, era pur și simplu galbenă.

Jimistul: Era gălbuie. John niciodată nu ar fi suportat o culoare vie, el era profund trist, jurămintele sale erau triste, ochelarii săi erau triști și vroia să ne impună un cult trist pe o mocheta tristă.

Johnistul: John nu era trist, el era profund ceea ce nu-i deloc același lucru. El, el nu era superficial!

Jimistul: Jim nu era superficial. El trăia conform timpului său; [imitându-l pe Johnist] ceea ce nu-i deloc același lucru. De altfel toți tinerii erau pentru mocheta orange.

Johnistul: Desigur, Jim știa să-și manipuleze, arborând, printre altele cravate portocalii... eeh, în fine pe scurt, ne-a făcut să vedem și stele verzi. Am discutat, discutat, dar a fost imposibil să ne înțelegem.

Jimistul: Da, John a instalat-o cu forța pe cea gălbuie! El a fost acela care a declarat război. În acel moment, cea mai bună parte a bisericii a plecat cu Jim. S-a construit o biserică mai galbenă, mai vie, mai vitaminizată... mai portocalizată, ce! [Tăcere ca după o luptă] Astăzi, războiul s-a terminat dar am primit lovituri...

Johnistul: În orice caz nu vom mai reface niciodată trecutul.

Jackistul: Cu atât mai mult cu cât gusturile nu se discută. Să ne rugăm!

Tânăra femeie: Așteptați puțin! Să nu închideți încă ochii. După ultimele vești am crezut, cum că în Biserica noastră nu s-ar mai afla mochetă acum... Probabil este ceva care prea murdărește.

Jimistul: [jenat] Hotărât, Informațiile Generale nu pierd timpul.

Tânăra femeie: Așadar, nu mai este mochetă, gata cu discuțiile. De ce să nu ne reconciliem?(...) În prezent nimic nu vă mai desparte...

Jimistul: Hei! Nu așa repede, nu așa repede...

Johnistul: Problema este complexă. De acum înainte avem tradiții diferite...

Tânăra femeie: Adică?... Adică?

Johnistul: Adică noi ne numim Biserica Creștină Evanghelică Independentă Biblică Jimistă.

Tânăra femeie: Și în afară de nume, în ce constă diferența?

Jimistul: Ascultați, Domnișoară, în mod sigur există alte lucruri... Veniți în adunarea noastră, veți vedea...

Jockistul: [rugător și precipitat] Doar un minut, haideți, faceți un mic efort, să ne rugăm pentru unitate...

Tânăra femeie: Îmi este teamă că-i adevărat... sunt atâtea povești vechi de iertat.